

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 2 frt — kr.
Fél évre . . . . . 1 frt — kr.
Negyed évre . . . . . — frt 50 kr.

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl.

Vidovich Antal.

E — széles körben ismert s tisztelt nevet irtuk cikkünk homlokára. Miért? kérdi a szives olvasó. Mert Vidovich egy emberöltőn át hűen viselt tisztviselői állásáról lemondott s a jól kiérdemelt nyugalomba megy. Méltó, hogy személyével e helyütt is foglalkozzunk.

Ő egy magyar nemes család sarja, mely családnak férfitagjai kivétel nélkül előkelő állást foglaltak el a hazában, miért is II Ferenc a családot az 1793-ik évben hű szolgálatai, ernyedetlen szorgalma s a haza körül szerzett kiváló érdemei elismerésül nemesi rangra emelte. Edes atyja hosszú időn át megyénkben mint alispán vezérszerepet viselt. Vidovich Antal megyénk szülötte, született 1827. június 30 án Szegváron.

Az ő hosszú tisztviselői pályájából a következő mozzanatokat ragadjuk ki:

1847. évben — 20 éves korában — Bene József főispáni helytartó mellett mint irnok működött; majd 1848-ban a vármegyéhez osztatott be irnoknak. Megjegyezzük, hogy azon időben a tisztviselői pályát általában az irnokságon kellett kezdeni. E minőségben találta őt a függetlenségi harc. Ő is — mint a hazájáért lelkesülő ifju — honvédnek állott be s mint ilyen vett részt a függetlenségi harcokban egész a Boros-Jenői fegyverletételeig. Főhadnagysáig vitte tel s e minőségben szolgált a magyar hadseregben 1849. augusztus 21-ig.

A függetlenségi harcok lezajlása után ismét a hivatalban látjuk buzgólkodni Vidovich Antalt. Már 1850. január 14-én mint a polgári törvényszék esküdtje szerepel, majd néhány hónap múlva az ujonnan szervezett járásbiróságnál találjuk őt mint igatőt. 1866. január 7-én a vármegye pénztárnokává; 1867. április 25-én pedig járási főtitviselővé lesz s azóta mint járásunk főszolgabírája a mai napig viseli nagy felelőséggel járó előkelő hivatalát. Tehát negyven

évet töltött a közpályán s ebből harminczkét évet a mai állásában.

Mint hivatalnok pontos és fáradhatatlan volt; készséges és elannyira körültekintő, hogy nagy járásában még a legrosszabb időjárás s járhatlan utak sem tartották vissza attól, hogy még a legcsekélyebb jellegű bajokat is személyesen meg ne vizsgálja s rólok magának meggyőződést ne szerezzen. Komoly bajoknál erélyel s lelkesedéssel állott a dolgok élére. Ott láttuk őt a nagy árvizek alkalmával a védgáton hetekig a nap és éjnek minden szakában a bős elemmel küzödni, még időt sem véve magának arra, hogy ruhát változtatott volna. Főnökei iránt odaadó, azok rendelkezéseit pontosan teljesítő tisztviselő alárendeltjeinek pedig nem csak főnöke, de mindannyinak szerető atyja is volt. Nincs kétség benne, hogy a távozó tisztviselőt feljebbvalóinak legszebb elismerése követi nyugalomba vonulási útján.

Mint ember is közkedveltségnek örvend. Leereszkedő nyájasság, mindenki irányában lekötelező szivesség jellemzik őt. Inkább ő szenvedett méltatlanságot, sem hogy ő okozzon másnak; kifogástalan jelleme, hazafisága, társalgási modora minden ismerőse s barátjaiban bizalmat s szeretetet kellett fel iránta.

Itt áll ma előttünk az ősz férfiú, vármegyénk tisztviselőkarának tisztelteméltó Nestora. Itt áll szeplőtlen multtal s mint nagy idők tanuja gazdag tapasztalatokkal, ki ért többszörös rendszerváltozást; ismerte a régi megyét, annak rendszerét s megtanulta ismerni az új megyét, annak rendszerét s e rendszernek összes pházisait. Itt áll ő, ki összes régi pályatársait látta sirba szállani, mint egyedüli élőtanuja a régi megyei életnek, itt áll negyven évi munka után testben megtörve bár, de ép lélekkel s ifju kedélyel.

Elfáradtál nemde hosszú utadon? Munka után édes lesz a nyugalom!

Légy meggyőződve, mindannyiunk szeretete kísér megérdemelt nyugalmad kikötőjébe, honnét mint partraszállott hajós nyugodtan tekinthetsz vissza a hullámokra, melyeken tisztviselői sajkád negyven éven át hányattatott! Igen! mindnyájunk szeretete lesz utikalauzod, mert nincs ki téged gyűlölné, nincs ki irigykedne reád, nincs senki, kinek 40 éves hivatalos pályádon a szeméből a méltatlanság könnyűit facsartad volna ki. Azért mint egy ajk, mindenki azt kiáltja feléd: Nyugalmad ideje tartson a legkésőbb sirig; légy megelégedett s leld fel földi boldogságotat mindenkor nemes tetteidben.

Levelezés*)

T. Szerkesztő Ur!

A „Mindszenti Lap” 2-ik számának „Levelezés” rovatában egy, a közjó előmozdítására irányuló cikket olvastam s közöltem gazda társaimmal is

Cikkirók, illetve levelezők — mint mondják — a közjó előmozdítását tartották szemök előtt, midőn a közlegelő ügyében szót emeltek; de a közjó lebeg az én szemem előtt is, a mikor a mult számban felhozottakhoz a t. szerkesztő ur engedelmével pár szót fűzni óhajtok.

Részemről teljesen és feltétlenül aláírom s velem együtt minden jószágirtó gazda, hogy a közlegelőt a szaporodó jószág arányában fejleszteni kell. Tény, — miként levelezők mondják — hogy sok elvonatott a közlegelő területéből s azon nézetünkhöz, — hogy a libák és trágya eltávolítandó onáét; továbbá, hogy a Barta-féle föld vissza kapcsolandó; az ártézi víz leeresztő esatornája és a rakodó kert szabályozandó, — részemről még azt fűzöm, hogy 1-ször a trágядombok nem csak eltávolítandók a közlegelőről, hanem a kárt, mit az illetők a közlegelőben tettek, rájuk is kell becsülni. Ma már senki sem szabad a trágját a közlegelőre

*) Minden tárgyilagos hangon tartott s a közjót célzó levelezésnek készséggel nyitjuk meg lapunk hasábjait, nem lévén nekünk se más célunk, mint a közjónak minden időben s eszközzel való előmozdítása.
Szerkesztő.

vinni, az odahordott trágya sem maradhat ott, mert akkor az áll elő, hogy mindenki meg van fosztva abbéli szabadságától, hogy trágyáját a közlegelőre vigye; azok pedig, kik már odahordták, az által mert ott tarthatják, folyton élvezik azon jogot, melytől más meg van fosztva azzal, hogy eltiltatik a trágyája odahordásától, ez pedig az egyenlőség elvével ellenkezik. 2-szor. A rakodó kertet már most kell szabályozni, mert már a szénát most takarítják oda. Azt látjuk, hogy a rakodó kerttel senki sem takarékoskodik, hanem foglal tetszése szerint, hagyva oly közöket, melyek a hely pazarlására vallanak. Aztán 3—4 éves szalmák, száraz foglalják ott a drága helyet. Hiszen a kinek évről évre nem fogy el rakománya, se el nem adja, az rászorulva nincs annak árára s így miért ne fizethetne mérsékelt fekbért ósdi rakományáért a váltási pénztárnak? Részemről a rakodó kert közepén utat hagynék s a rakomány helyét meghatároznám s nem hagynám meg a szabad foglalás jogát senkinek, igen természetes, hogy a szabályozás kiinduló pontja, — miként e lap 2-ik számában is említve volt — a körülárkolás, csak ezzel lehet elejét venni az önkényes és szertelen térfoglalásnak.

Szóval bizonyos rendet és szabályt kell behozni a rakományok elhelyezésére nézve, hogy ne azt tegye kiki, a mi éppen neki tetszik, hanem alkalmazkodják az előírt rendhez.

N. —

Egy új permetező.

Tordáról Bölöni István ur a lapok útján hívja fel a szőlőtulajdonosok figyelmét egy új találmányi permetező készülékre, melyet feltalálója Hegedüs József kertész-tanító a legutóbbi hetekben nagy sikerrel mutatott be.

Az új találmány leírását a következőkben ismerteti Bölöni ur:

Bemutatott Hegedüs József áll. kertész tanító egy saját találmányu, igen egyszerű, jól használható permetező gépet, az u. n. „vinczellér permetezőt“.

Ez a gép áll egy közönséges cserép korszóbból (kézben és háton is hordható), a melyben permetező folyadék áll; ennek az alsó felén van egy nyujtványon a nyílás, melyre a gumicső illeszthető. Ezen cső egy fából és gumiból készült szivattyu ké szülék segítségével, légsűrítés folytán épp úgy löki ki a folyadékot, mint a más szerkezetű permetező, a cső végén levő szóró készülék pedig egyenletesen szórja szét.

A gép képes a folyadékot 2—3 m. magasra is ellökni s ha a szóró készüléket kivesszük, képes a folyadékot 5—8 m. magasra is fellökni és így a magasabb fákat is könnyen meglehet vele permetezni.

Ez a találmány nagy hiányt van hivatva pótolni, mert olcsóságánál fogva mindenki megszerezheti. A permetező gép teljesen felszerelve csak 5 forint. Kellő ovatosság mellett eléggé tartós és könnyen javítható, mert a romolható részek olcsón kipótolhatók.

En a gépet már jól ismerem s a próbán is jelen voltam s mint jól használható is ajánlom, hogy minden kisgazda a ki az eredeti Vermorell „Exeltiort“ nem szerezheti meg, vegye meg ezt, sokat nyer vele; az a pénz, mit érette ad, vissza fordul a maga idején való permetezéssel. Olcsóságánál fogva a feltaláló ezen gépnek

adhatta volna a „Szegényember permetező“ nevet, mivel minden szegény ember megszerezheti.

Ha e gépet valaki megvenni szándékszik, úgy Hegedüs Sándor kertész-tanítónál szerezheti meg. (All. kertészet, Kis-Királyrét Torda.)

Ha tekintjük a mai nap használatban levő permetezők drága voltát s hozzá vesszük azt, hogy a legcsekélyebb használat után már javítást igényelnek: bátran mondhatjuk, hogy a fent leírt permetező nagy hiányt fog pótolni a szőlőgazdászok terén. Már maga azon körülmény, hogy cserép a tartány, melyben az erős szer van, nagy előny, amennyiben a cserép nincs annak kitéve, mint a fémből készült permetezők, hogy mihamarabb át eszi őket az erős folyadék. De előnyvel fog birni e permetező a másik felett már csak azért is, hogy még azok is, kiknek néhány utra terjedő szőlőik vannak, beszerzik ez új találmányu permetezőt s bizonyos előszeretettel fogják szőlőiket ápolni, míg a mostaniakért sok pénzt áldozni érdemesnek nem tartották.

VEGYESEK.

— Iskolai vizsgák. Folyamatban vannak az idej tanévet záró vizsgák. Eddig vizsgáztak Hám, Gelsy, Vitos Gerő urak s Kereszturi Mária, Adorjányi Julia s Iritz Roza urnők tanítványai. A vizsgáló bizottság sok elismeréssel szolt a felmutatott eredményről. A még hátralevő osztályok vizsgálataira nézve a szülők tájékozása végett ismételtén megjegyezzük, hogy a beteg és már körünkől eltávozott Lovass Jenő tanító növendékei Vitos János tanító ur osztályában, az ő tanítványai

TÁRCZA.

Vallomás.

Szeretlek édes Juliskám,
Mint egy érző szív szerethet,
Szeretem azt a szeplőtlen,
Erényekben gazdag lelked.

Szeretlek . . . mint erdő, mező,
A nyájas tavaszt szereti;
Virág a napfényt, melytől az
Eletet, illatot nyeri.

Szeretlek . . . mint szeretik a
Derült Eget a csillagok,
Az én Egem boldogító
Bogár szemeidben ragyog.

Szeretlek . . . mint a jó Istent
Szereti a buzgó hívő,
Szerelmem végtelen, örök,
Am rejtsen bármit a jövő!

Hogy milyen hiven szeretlek,
Szóval azt ki sem mondhatom;
Te is drágám hogy így szeress:
Mindig azért imádkozom.

Ternay György.

Oda az örökség.

— Humoros beszély. —

Irta: Harmat Jenő.

Kis-Terpényen volt egy nagybácsim és van egy nagynéném. A bácsi azért „volt“, mert megholt, a néni azért „van“, mert él. Egyébként a megboldogult fivére volt a meg nem boldogultnak.

Egyikük nem házasodott. A bácsinak lehetett volna, de nem akart, néni meg akart volna, de nem lehetett.

A bácsim (Isten nyugosztalja szegényt!) kissé elhízott emberke volt, kövérsége folytán mindig ki volt téve a gutaütés eshetőségének. A guták — mint tudjuk — kiváló előszeretettel viseltetnek a potrohos emberek iránt.

Az orvosok sok testmozgást ajánlottak neki és ez okozta korai vesztét. A mitől jobbára vált, nem az lön halála; nem a guta ütötte meg — a tulzásba hajtott testmozgás szoltította el őt az élők sorából.

Egy este ugyanis az udvar végén lévő százados fa egyik vastagabb ágára kapaszkodott s ezen mind elszántabban, mind vakmerőbben hintálta nehéz testét.

Egyszerre csak valami megzavarta a költői csendet, nem kutya ugatás, nem béka kuruttyolás, oh nem! A fa ága zörgött, recsegett és bácsim röpiült, röpiült egy vires gödörbe. Oda puffant, nagyot loccsant a mire kiáltozásaira a segély jött, megtulladt.

Néném ezek után jó sokáig visszavonultan élt.

Bátyja halála óta én, mint egyedüli rokona, kedvence lettem. Szeret engem, én is őt. O azért szeret, mert édes levelemmel földeritem sötét kedélyvilágát, én meg azért szeretem, mert tizezer forint készpénze és temérdek ingatlanja van.

Valahányszor kapok tőle levelet, abból kimaradhatatlan e mondat: „Oh, miért is születtem“. Ezzel az akkorddal végzi valamennyi levelét. Ilyenkor kötelességem a vigasztalás.

Egy gyengéje van. Nem tudja fejéből kiverni azon rögeszméjét, hogy belőle valamikor még asszony is válhatik. Hiszen csak 54 éves. Ez azonban megbocsátható neki, mert hiszen a hiúság, önzés legparányibb részeit sem lehet fölfedezni abban, ha aggszüzek áhitoznak a főkötő után. Azután meg sokkal szebben cseng „fiatal asszony“, mint „aggleány“. Nincs is ez utóbbinél rémitőbb valami. Az aggleány és a sorsharag egy anyaméhből született.

Arcza, ha fölkel, ránczos, mint a rákospalotai menyecskek szoknyája vasárnapon, ha vendéget vár, sima, mint a tükör, hogyha mulatságba megy, akkor meg pláne 15 esztendővel képes magát fiatalabbá alakítani.

Hja, ez már a nőnem speciális titka s talán az egyedüli titok, amit oly szent félelemmel tudnak megőrizni.

Szegény néni, miért is jutottál az eszembe.

Igaz l farsang van. Vége-hossza nincs

együtt fognak e hó 29-én délelőtt levizsgálni. A lefolyt vizsgálatok alkalmával örvendetesen tapasztalta a bizottság, hogy a tanulók számát évről évre szaporítják a cigány gyerekek, hollott még a fentebbi években fehér holló számban ment ha zenészeink gyermekei közül egy-egy megfordult a muzsák termeiben. De cigány leány nem kerül a növendékek sorai közt, ezért pedig méltán „megrovási kaland“-dal sujtathatók a mindszenti zenészek, tapasztó cigányok és kolompárok.

— **Menyegző.** E hó 31-én lesz Pánczél Gyula helybeli iparosnak esküvője Vida Márgittal, néhai Vida Mihály szabómester leányával. Ugyancsak az nap vezet oltárhoz Pánczél Ételkát Vásárhelyről Kmetykó Sándor vendéglős. Ugy a leendő új házásoknak, mint a kétszeres menyegzős háznak s családnak ez uton is kifejezük szerencse kívánatainkat!

— **Luczaszéke.** A koczkakő burkolatból mutatoul kaptunk egy darabot, hogy lássuk, milyennek kell lenni a mindszenti átkelési utszakasznak. Köszönjük e figyelmet s mondhatjuk meggyőződünk a koczka könt kitünő voltáról. De már nagyon is itt az ideje, hogy felkiáltunk, „lássuk a medvét“ tovább. Es mi az oka, hogy átkelési utszakasznak folytatása pihen? Nem más, mint az, hogy az államépítészeti hivatal nem nyújtja be az építési tervet, holott ezen, — már egyszer benyújtott s a miniszterium által pótlásul visszaküldött — terven csak egyes módosításokat kellene tenni. Nem tudjuk czinizmus-e, hanyagság, vagy tehetetlenség-e ez az államépítészeti hivatal részéről?

a sok mulatságnak, tánczvigalomnak. Mindenki vigad, tánczol, jókedvű, csak én vagyok kedvetlen, buskomor.

Nincs pénzem, nagyokat ásitok szerény kis szobámban.

Eppen tanakodom, tervezgetek magamban, hogy mi uton-módon juthatnék pénzhez, mikor beállit a sürgönyhordó. Táviratot hozott. Izgatottsággal vegyes kíváncsisággal bontom fel. Így hanzik:

„Ha még élve akarsz látni, jöjj azonbanal.
Elvira“.

— A néni, a néni! — kiáltok fel csaknem fájdalmas hangon — a nagyném halálos ágyán fekszik!

Nem habozom soká. Rohanok a szekrényhez, kikopom egyetlen szalon öltönyömet, hanyat-homlok rohanok a zálogházba, becsapom a ruhát, becsapom az ajtót, van pénzem, száguldok a vasúthoz.

A vonaton ülve szövöm-fonom a szebbnél-szebb terveket, hogy mit fogok cselekedni a rám szálló örökséggel.

Veszek majd Budapestten egy háromemeletes házat... nem, nem... telket vásárolok és arra építtetek egy remek, fényes palotát, mely a modern izlés szabályainak minden tekintetben meg fog felelni. Aztán magam köré gyűjtöm a főváros notabilitásait, zsurokat, estélyeket adok ragyogó termeimben, járok kaszinóba, lóversenyre, színházban páholyt bérek, lesznek elegáns fogataim, drága paripáim és — tovább nem ábrándozhatam, mert harsány hangon kiáltotta a kalauz;

— Kis-Terpény, öt perc!

— **Vármegyei közgyűlés.** F. hó 30-án délelőtt 10 órakor kezdődik Szentesen a tavaszi rendes közgyűlés. A gyűlésnek 135 tárgya lesz. E tárgyak közül községünket különösen érdekli a 35-ik, mely a szentes-hódmező-vásárhelyi h. é. vasút végrehajtó bizottságának 64/899. sz. intézkedése, az 1898. évi 4-ik negyedik tiszta jövedelem felosztása tárgyában tesz. A másik közelről érintő tárgy lesz az 55-ik t. i. Mindszenti község 1893. évi fogyasztási adó számadási ügyében megtartott vizsgálatról szóló jelentés s végül az 56-ik tárgy: Mindszenti község képviselő testületének határozata, Erzsébet királyné alapítvány létesítése tárgyában.

— **Uj permetező.** Midőn felhívjuk t. olvasóink figyelmét e permetezőnek a mai lapszámunkba közölt ismertetésére, egyben megjegyezzük, hogy ily permetezőt kértünk a feltalálótól megtekintés s próba végett, melyet az érdeklődőknek be fogunk mutatni.

— **Tilos a köpködés.** A dűdövész elleni védekezés iránt megindított országos mozgalom első vezér jelszava ez, mely felhi mindenkit, hogy uton utfélen ne köpködjön, mert ez veszélyes és utálatos is. Mindszenten naponként összegyűlekeznek a főutcán egyes sarkokon az emberek beszélgetni s úgy teli köpködik a gyalogutat, hogy a járó kelőket undor fogja el. Helyén való lenne, hogy azon miniszteri utasítások, melyeket kereskedésekben látunk kifüggesztve, az ily kaszinózási utcasarkokra is kifüggeszthetnének, hátha lenne egy kis eredménye.

— **Dühöngő szerelmes.** Rég udvarolgat Szabó Imre helybeli 18 éves legényke Kis Mihály helybeli lekos Anna nevű leányának, mit az apa nem jó szemmel nézett soha, sőt tiltakozott az ellen, hogy nevezett legény a házhoz járjon. De tiltotta

az apa lányát bálbajárástól is és nem csak abból állott a tilalom, hogy éppen Szabó Imrével ne menjen bálba, de egyáltalán senkivel. Azonban az anyai kegy mindig lehetővé tette a leánynak azt, mit az apai szigor eltiltott s mi természetesebb, mint-hogy Szabó Imre is az apa minden tiltakozása daczára is az anyja engedelmével Kisék házának szorgalmas látogatója volt. F. hó 24-re ugy Kisék, mint Szabó Imre hivatalosak voltak lakodalomba. Az apa: Kis Mihály ép a lakodalom napján üzleti dolgai lebonyolítására Szegedre készült s eltiltotta családját s különösen lányát a lakodalomban részvételtől. De másképp okoskodott Szabó Imre, mint az eltávozott apa. Megjelent Kiséknél, hogy Annát lakodalomba hívja. A leányt az anyja — félvén az apa szigorú bánásmódjától — a kamarába rejtette Szabó Imre elől s ezáltal kibuvót keresett a lakodalomba menés alul. De Szabó Imre rátalált kedvesére, felszólítva őt, hogy vele lakodalomba menjen. A mikor hosszas kérése sikertelen maradt, távozott, de csakhamar pisztolyal tért vissza, agyonlövessel fenyegette az anyát, a leányt, ha kérésének helyt nem adnak. A leány tartva a feldühödött legénytől, sietett óhajának eleget tenni s ment vele a lakodalomba, de alig távoztak, az anyja a kiállott félelemtől erős görcsöket kapva öszerezogott s élet-halál közt lebeg. Magát a merénylőt is a lakodalomból a csendőrség a csendőr-laktanyába kísérte, kihalgatták őt, a dolog folytatása a bíróságnál lesz.

— **Vetéseink állása.** Kora tavasszal

Ez magamhoz térített. Gyorsan felkeltem és leiszálтам, velem együtt az est is leszállott.

Kis-Terpény szép város, de csak este. Ekkor ugyanis egy szikrát sem lát belőle a földi halandó. Egyetlen lámpája van a városbáza előtt és — ez sem ég soha.

Megesett már, hogy két szembejövő atyafi összeütötte az orrát a sötétben.

Kölcsönösen megragadták egymás nyakát. Mindketten rablót véltek s tele torokkal és üres zsebekkel segítségért kiáltottak. A hangokról jöttek rá, hogy szomszédok.

Midőn nagynémem háza elé értem, oly érzés fogott el, mintha éhes lennék, sőt talán éhes is voltam.

A legnagyobb komolyságot erőszakoltam magamra, a lesulytó birhez méltóan. Ki tudja, vajjon él-e még?

Amint a konyha küszöbét átléptem, azt hittem, hogy ott szörnyet halok, röpiit felém nagynémem s ő csüngött ajkamon szótlanul, mint a gyümölcs a fán.

— Hát... izé... a... né... ni... ne... e... em... be... teg? Kérem a meglepetéstől ázadó hangon.

— Amint látod pubikám, nem. (Nagyon szeretett „pubikámnak“, nevezni.)

— Hát akkor...

— Hagyjuk ezt — vágott szavaimba a néni — te ugy látszik megéhezted!

— Köszönöm néném, már jól érzem.

— Csakhogy itt vagy aranyos pubikám — folytatta. — Be meg férfiasodtál, már bajuszdod is kezd ütögetni.

(Bár csak a menydörgős menykő ütögetne téged! — gondoltam magamban.)

— Mért sürgönyözött a...

— Jöjj keblemre fiacskám, hadd csokoljalak össze-vissza.

(Nem hiszem, hogy valaki kérne belőlük.)

— De mondja csak néni...

— Mért huzódot tölem, pubikám, mért vagy oly tartózkodó?

Magához ölelt, bármennyire is ellenkeztem, hogy nem érdemlem meg semmi kép e kegyét, szeretetét. Annál jobban ölelt, annál szenvedélyesebben csókolt.

— De néni...

— Pubikám, Laczikám, én egyetlen virágom, mért vagy oly komoly? Talán nem vagyok inyedre?

— Oh, hogyne... (No még ez kellett!)

— Hát akkor mi a baj? — faggatózott tovább.

— Oldalszurásom van.

— Talán szívsszurás lesz? — jegyzé meg a néni, majd jókedvűen énekelni kezdett:

Semmi babám, semmi,
Igy kell annak lenni,
Minden éle szerelemnek
Vége szokott lenni.

Egy 54 esztendő nagynémiről, ki december 13-án, esti fél 10 órakor látja meg a napvilágot, mindezt nem hittem volna.

(Vége következik.)

oly buják voltak vetéseink, hogy azokat kaszálni s legeltetni kellett. Ma már csak annyit mondhatunk, hogy vetéseink állása nagyon is közepes. Jó vetést ritkábban látunk, silány gabnát többet s a legtöbb közepeszerű. A mindszenti határban jobb ugy az őszi, mint a tavaszi, mint a szentesi határban. Tömörkényen elég jók a gabnák, a réti földeken helyel-közzel igen szép vetéseket láthatni. A mult heti esők különben sokat javítottak minden terményen, meggyünkben imitt-amott jég is volt, de kárt nem tett. A miniszteri statisztika szerint a vetések minőségéből következőleg, Magyarországon gyengébb termés várható, mint a mult évben és pedig két millió métermázsza búzával kevesebb remélhető, mint tavaly.

— **Mindszentelek.** Azon alkalmakból, miknél fogva gyakrabban érkeznek hozzánk levelek, csomagok, melyek nem ide szólnak, hanem a hibás vagy hiányos címzés folytán jutnak ide. Így az illavai fegyhazi igazgatóság egy elhunyt fegyencz halál- esetét jelenti be, a jelentés helytelenül Csongrád-Mindszentre jó, bár az elhunyt fegyencz nem ide való.

Hasonlókép a pécsi püspök körlevele a csongrád-mindszenti plebániához jó Felső-Mindszent helyett. Ide igtatjuk a Magyarországon levő Mindszenteleket.

Mindszent, Alsó-Fehérm. — Mindszent, Szepesm. — Mindszent, Győr. — Mindszent, Komárom. — Mindszent, Székesfehérmegye. — Mindszent, Pest-Pilis-Solt-Kis-Kunm. — Ezeken kívül van egy tömeg Mindszent, mely előnévvel bír, ezek: Mátra-Mindszent. — Csehi-Mindszent. — Csonka-Mindszent. — Er Mindszent. — Felső-Mindszent. — Garam-Mindszent. — Jászó-Mindszent. — Koksó Mindszent. — Kökényes-Mindszent. — Pinka-Mindszent. — Uj-Mindszent. — Zala-Mindszent. — Kál-Mindszent.

— **Pénzhamisító banda.** A kunszentmártoni csendőrség — szentesen felmerült esetből kifolyólag rajta ütött egy pénzgyártó-bandán s annak tagjait már jó részben elfogta. Az eset a következő: A közelmúlt napokban a szentesi rendőrséghez feljelentés érkezett, hogy szentesen hamis forintokkal és koronákkal fizet mindenfelé Bugya János. A feljelentő még mutatott is fel egy pár példányt a hamisított pénzből, a melyet Bugyától kapott. Ennek folytán Dömsödi József h. alkaptány megidézte Bugya Jánost és vallatni kezdte. Bugya tudni sem akart a dolgról, azt azonban beismerte, hogy ezüst frtosokkal és koronákkal fizetett mindenfelé, de azokat ő Kardos János kunszentmártoni embertől kapta, akinek két malacot eladott és aki a vételárát 40 frtot ezüst forintokkal és koronákkal fizetett ki. Nagyobb biznyság okáért fel is mutatott azokból néhányat, de csaknem lerogyott, midőn az alkaptány tudatta vele, hogy valamennyi pénz hamis. E vallomás alapján Dömsödi József alkaptány táviratilag kereste meg a kunszentmártoni csendőrséget, hogy Kardos János ellenében a nyo-

mozást indítsák meg. A kunszentmártoni csendőrségvezetőnek Bartha Mátyásnak éppen kapóra jött a dolog, miután ott helyben is gyanu alatt állott Kardos János, hogy egy sertés vételnél szintén hamis pénzel fizetett. E táviratra rögtön letartóztatta Kardos Jánost, aki rövid vallatás után beismerte, hogy a hamis forintokat és koronákat Tiszaföldváron vette, ahol ennek gyára van, 20 forint jó pénzért 40 frtot kapott. Bartha Mátyás őrmester áthozta magával Szentesre Kardos Jánost, hogy Bugya Jánossal szembesítse. Mindketten ráismertek egymásra és így Bugya ártatlansága és Kardos bűnössége rögtön kiderült. Kardos János egyébként megnevezte bűntársait a gyártókat is, akik közül eddig hatan vannak letartóztatva Tiszaföldváron és Kunszentmártonban. Azonban még több elfogás is várható e két községben és környékén. Tájékoztató végett megjegyezzük, hogy a hamis forintok 1879. a hamis koronák pedig 1893. évi veretűeknek vannak feltüntetve.

— **Vasuti díjkezdmények a szegedi mezőgazdasági kiállítás látogatóinak.** A szegedi I. országos mezőgazdasági kiállítás igazgatósága felkérte a kereskedelmi minisztert, hogy a kiállítás látogatóinak különleges vasuti díjkezdményeket engedélyezzen, hogy így a kiállítás látogatói számára biztosítottassék. A kereskedelmi miniszter utasítására az államvasutak igazgatósága a kiállítás igazgatóságával egyetértőleg elvileg már megállapított és a kereskedelmi miniszter elé jóváhagyás czéljából beterjesztette a kiállítás látogatói által igénybevehető vasuti díjkezdményeket. A Szegeden tartandó kongresszusok tagjai az I. és II.-od osztályon egy osztálylyal alacsonyabb egészjeggyel utazhatnak, a III.-ad osztályon pedig fél II.-od oszt. jeggyel. A személyvonatokon kívül a rendes gyorsvonatokat is igénybe vehetik. A gazdasági egyesületek által rendezendő csoportos kirándulásoknál, ha legkevesebb 20 tag indul egyszerre, ugy az I. és II.-od osztályon utazók azonban fél I.-ad oszt. jeggyel utazhatnak. Ezenkívül a kiállítás egész tartama alatt az összes Szeged felé irányuló államvasuti vonalakon a kiállításra utazók a 8-ik vonalszakaszig bezárólag menettérti jegyet válthatnak ugyanazon kedvezmények mellett, mint a gazdasági egyesületek csoportos kirándulói, tekintet nélkül azonban arra, hogy csoportosan, vagy egyenkint indulnak. A kiállítás igazgatósága gondoskodott továbbá arról is, hogy ezen 8-ik vonalszakasz közlekedése eső vasuti állomásokról a közlekedés olyan legyen, hogy a kiállítás látogatói a kiállítást egy nap alatt kényelmesen megtekinthessék s még az nap vissza is utazhassanak. E czélból naponként Czeglédre, Temesvárról és Csabáról külön vonatok fognak indítani Szegedre és vissza. Más egyéb utirányokból az összekötés kényelmes lévén, külön vonatok indításának szüksége fenn nem forgott s a kiállításra szánt tárgyak az összes magyar országos vonatokon 50%-os díjkezdményt élveznek olykép, hogy a kiállításról visszaküldött tárgyak teljesen bérmentesen szállíthatnak a feladási helyre.

— **Erdekes házasság.** Patnoki Lajos fiatal asztalos segéd e napokban vezetette oltárhoz egy jómódu muraközi gazda-

ember Gombos István pirosposztag szép leányát: Erzsit. Putnok néhány hó előtt ment fel a fővárosba s a „Budapest“ apróhirdetési útján egy asztalosműhelyben keresett és talált alkalmazást; s mint szorgalmatos munkás néhány hó alatt már egy kisebb összeg takarított meg magának. Unalmasnak találhatta egyedül az életet, mert egy napon ismét beállított a „Budapest“ kiadóhivatalába hogy nősülni akar. A hirdetés meghozta a kívánt eredményt s néhány nap múlva már boldogan távozott a kiadóhivatalból egy csomó levéllel. A jelenzőkből választott magának menyasszonyt, mert tegnapelőtt újból megjelent a „Budapest“ kiadóhivatalában, hanem most már fekete ruhában s kacskaringós beszédben hívta meg a tisztviselőket esküvőjére. S ehhez hasonló eset nem egy történt. De nem is csoda. Hisz a „Budapest“ általános feltűnést kelt apróhirdetéseivel, melyet naponta 250—800 ember vesz igénybe. Csak meg kell tekinteni ezen lap apróhirdetési-rovatát s látunk ott annyi mindenféle hirdetést, hogy elszámolni is bajos. Vannak ott: komoly házassági ajánlatok, levelezések, olcsó bevásárlási források, mindenféle irodai, szolgai, varróintézeti, házmesteri, vízvezeték-mesteri stb. állások. Az álláskeresők sűrűn keresik fel a „Budapest“ apróhirdetéseit. A kinek bármily szakmából iparos segédre munkásra, varrónőre, házmesterre, kertészre, stb., szóval bármilyen alkalmazottra van szüksége: a „Budapest“ apróhirdetési útján csakhamar kaphat illet. Aztán a vétel és az eladó rovat. Korcsmák, kávéházak, házak, telkek, hárokok s más ezerféle ingóságok adása és vétele mind megtalálható a „Budapest“ apróhirdetési közt. A „Budapest“ köztudomásulag Magyarország legrégebb, legelterjedtebb és legolvasottabb képes politikai napilapja s főkép ennek tulajdonítható a „Budapest“ apróhirdetési rovatának rohamos fejlődése. Naponta száz- ezrek olvassák ezen rovatot s így hirdetéseiket biztos eredménnyel járnak. Egy csekély kis összegért ezen rovat által a legbiztosabban érhetünk czélt, csak meg kell próbálni. Apróhirdetések egy szeri közlése 10 szóig 15 kr., minden további szó 1 1/2 kr., vasár- és ünnepnap 2 kr. Címes hirdetéseknek külön 30 kr. bélyegilleték fizetendő. A „Budapest“ kiadóhivatala Budapestben, IV., Sarkantyus-utca 3. szám alatt van, hova az apróhirdetések ára bélyegeken is beküldhető.

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről:

I

Házasságra lépett:

Tartóczy István Kispál Katalinnal.

II

Születtek:

Urbán János, Gyovai Eszter, Márton Ferencz.

III

Meghaltak:

Német Balázs 71 éves, aggkór,
Bánfi János 9 hónapos, hörghurut,
Vida Balázs 8 éves, brighkór,
Apró Julianna 4 éves, hörghurut,
Samu Ferencz 21 éves, tüdővész.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

Weisz Ignác.